

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΤΙΑ**ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ**

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ: 1876

Βραδυνήν 6η πλατείας Βαλλάρος προς θεάτρους τῶν ἐλλ. σπουδῶν,
λέικωθεν ἀργυροῦ μεταλλίου ἐν τῇ ξύλῳ τῆς Δ'. 'Ολυμπίαδος
καὶ γχακοῦ ἐν τῇ Παγκοσμοῦ Ἐκθέσει: τοῦ 1889.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', ἀριθ. 7.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθήναι 18 Φεβρουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: ('Εν τῷ φύλλῳ) ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.—ΜΗΤΡΙΑ διήγημα ὑπὸ Γρηγορίου Ξενοπούλου.—ΟΥΡΑΝΙΑ ὑπὸ Κ. Φλαμπαρίδην.—ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.—ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Αἱ Ἀπόκρεω καὶ αἱ προσωπιδοφοραὶ ἐν Πάτμῳ.—ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ποίημα ὑπὸ Κωστῆ Παλαμᾶ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Εἰκόνες, Μία συμβουλὴ καθ' ἔθδομάδα, Τρεῖς γρῦθμαι καθ' ἔθδομάδα, Ἐδῶ κ' ἔκειται.—('Εν τῷ παραπτήματι): ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.—ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.—ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.—ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ.—ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.—ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.—ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΣΑΡΡΑ ΒΕΡΝΑΡ δὲ Ἰωάρρα δ' Ἀρχ. — ΙΟΥΔΙΟΣ ΒΑΡΒΙΕ ὁ ποιητὴς τῆς Ἰωάρρας δ' Ἀρχ. — ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΚΟΥΝΟΣ ὁ μελοποιὸς τῆς Ἰωάρρας δ' Ἀρχ.—Η ΜΗΤΡΗ ΤΩΝ ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΩΝ εἰκὼν Βουγερώ.—ΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.—ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ**ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ**

Τὸ ἐν Μόσχῃ ἀρχαιολογικῶν συνέδριον.—Κατὰ τριετίαν ἡ τετραετίαν συνέρχεται εἰς τινὰ τῶν ῥωστικῶν μεγαλοπόλεων συνέδριον τῶν ῥωσσῶν ἀρχαιολόγων, ἐν ὧν γίνονται ἀνακοινώσεις περὶ διαφόρων ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων, συζητοῦνται θέματα ἀναγνούμενα εἰς τὴν ἔξερνησην τοῦ ἀρχαίου ῥωστικοῦ βίου καὶ ἀναγνώσκονται διατριβῇ πραγματεύμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον περὶ τῶν πολλαχοῦ τῆς Ῥωσίας ἀνακαλυπτούμενων προϊστορικῶν μνημείων καὶ περὶ τῶν βυζαντικῶν πραγμάτων. Ἐν τῷ τελευταίῳ συνέδριῳ, διπέρ συνῆλθε πρό τινος εἰς Μόσχαν, ὁ γνωστὸς βυζαντινολόγος Οὐστένακης ἀνέγνω δύο πραγματείας ἔχουστας μέγα τὸ διάφορον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας: «Περὶ τοῦ κατὰ τὴν ἔθδομάδα τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναγνωσκομένου Συροδικοῦ» καὶ «περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ὄργανων τοῦ Βυζαντίου» τῆς πρώτης τούτων περίληψιν κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ῥωστικοῦ καταχωρίζομεν κατωτέρω.

«Οσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων λογίων ἀσχολοῦνται περὶ τὰ βυζαντιακὰ εὐκτάσιον θὰ ἡτοῦν νὰ παρηκαλούσθουν τὰς ἐργασίας ταύτας τῶν Ῥώσων, αἵτινες δὲν εἰναι μικροῦ λόγου ἄξιαι. Πλὴν τοῦ κ. Οὐστένακης καὶ ἄλλοι λόγιοι Ῥώσοι οἱ κ. κ. Κοντακῶφ καθηγητῆς τοῦ ἐν Ὁδησῷ Πανεπιστημίου, διτις ἀσχολεῖται ιδίως περὶ τὰ τῆς βυζαντιακῆς τέχνης, Πάλλωφ, Τροίτακης, Βασιλιέβσκης, Φλουρένσκης, Βεσελόβσκης καὶ ἄλλοι ἀσχολοῦνται μεταὶ πολλοῦ ζήλου περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν ἴστορίαν τῶν βυζαντίων. Αἱ μονογραφίαι, δις τὰ καιρούς δημοσιεύουσι καὶ ἀναγνώσκουσιν ἐν τοῖς συνέδριοις ἐλέγχουσι: βαθεῖαν γνῶσιν τῶν βυζαντικῶν πραγμάτων καὶ μεγίστην φιλοποιίαν περὶ τὴν μελέτην καὶ τὴν κριτικὴν βάσανον τῶν πηγῶν πρὸς λύσιν σπουδάιων ζητημάτων τῆς βυζαντιακῆς ἴστορίας. Περίληψίν τινων τῶν μονογραφιῶν τούτων ἐδημοσιεύαμεν πρό τινων ἐτῶν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» Κωνσταντινοπόλεως γράφοντες περὶ τοῦ ἐν Ὁδησῷ ἀρχαιολογικοῦ συνέδριου.

Ἡ πραγματεία τοῦ κ. Οὐστένακης ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἔξι:

Εἰναι γνωστὴ τοῖς πᾶσιν, ἡ κατὰ τὴν ἔθδομάδα τῆς

'Ορθοδοξίας καθιερωθεῖσα τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀναστηλώσει τῶν εἰκόνων, καθ' ἣν ἐκφωνεῖται τὸ αἰώνια ἡ μνήμη τοῖς ζηλωταῖς τῆς ὄρθοδοξίας καὶ ἡ ἀνάθεμα τοῖς αἱρετικοῖς. Τὴν τελετὴν, εἶπεν ὁ Οὐστένακης, παρελάβομεν παρὰ τῶν Βυζαντίων καὶ ἐν πολλοῖς μετερρυθμίσαμεν κατέστησε δὲ γνωστὸν τῷ σύνεδρῳ τὸ πρωτότυπον ἐλληνικόν κείμενον τοῦ «Συνοδικοῦ». Τὸ πρώτον ἡ τελετὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐγένετο τῷ 842 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνευ τινῶν προπαρατευεών, διότι μόλις εἴχε λήξει ἡ εἰκονομαχία καὶ δὲν ὑπῆρχε χρόνος ὅπως συστήσωσιν ἰδίαν πανηγυρικὴν τελετὴν συνίστατο λοιπὸν τότε ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δρῶν τῆς συνόδου, δι' ὃν ἀπεκχωρίζοντο τῆς Ἐκκλησίας οἱ εἰκονομάχοι καὶ ἐστεφανοῦντο δι' ἐγκωμιῶν οἱ ζηλωταὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων ἀνακηρυττομένης καὶ τῆς μνήμης αὐτῶν «αἰώνιας». Προΐόντας τοῦ χρόνου ἐγεννώντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ νέα ζητήματα, ἀνεφαίνοντα διαφωνίαι εἰν τῇ περὶ πίστεων διδασκαλίᾳ καὶ ἀνεκαλύπτοντο νέοι αἱρετικοὶ οὐχ ἡττοῦν τῶν εἰκονομάχων ἐπικινδύνοι. Καὶ ἡ πολιτικὴ λοιπὸν καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐπάλαιον πρὸς τὰς νέας θεωρίας, συνεκάλουν νέας συνόδους καὶ συνεπλήρουν τὸ περιεχόμενον τοῦ κατ' ἔτος κατὰ τὴν ἔθδομάδα τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναγνωσκομένου «Συνοδικοῦ».

Πᾶσαι αὗται αἱ συμπληρώσεις τοῦ Συνοδικοῦ ἐν τῷ συνδόλῳ αὐτῶν παρέχουσι πλουσίαν ὑλὴν διὰ τὴν ιστορίαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Βυζαντίου. Ήτος δὲν περιορίζεται μόνον ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῶν αντικειμένων τῆς περὶ πίστεων διδασκαλίας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν εὐρεῖαν χώραν τῶν φιλοσοφικῶν σκέψεων, τῶν κοινωνικῶν ἡθῶν, τοῦ πολιτικοῦ ιδεώδους κτλ. Ἐν τέλει: δι' ο. Οὐστένακης ἐξήγεικε τὰ ἔτης συμπεράσματα: α) Καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς βυζαντιακῆς ἴστορίας διεξάγεται ἀγώνις ὑπὲρ θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ιδεῶν. β) Οἱ ἀγώνις οὗτος πολλάκις δὲν μνημονεύεται ὑπὸ τῶν ἴστορικῶν ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα ἀπολογητικά καὶ ὅπτορικά συγγράμματα συμπληροῦσιν οὐ μόνον τὰς ἐλλείψεις τῶν χρονογράφων ἀλλὰ καὶ τὰ φιλοσοφικά συστήματα. γ) Λογικὴ ακολουθία τῶν ἀναφορικῶν ζητημάτων καταδεικνύει βαθιαίαν πρόσδοσην ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς βυζαντιακῆς κοινωνίας, οὕτως ὡς ἐν τῇ Δύσει.

M. H. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ.

—Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν παρὰ τὴν "Ανδρὸν εὐρέθντων πρό τινος νομίσμάτων ὁ ἔφορος τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρχαιοτήτων κ. Ιάκ. Χ. Δραγάτσης ἐπιστέλλει: ήμεν τα ἔξης λεπτομερέστερα:

"Πολλὰ ἐγράφησαν καὶ περισσότερο ἐλέχθησαν περὶ τοῦ παρὰ τὴν "Ανδρὸν θησαυροῦ, τῶν ἐπαργύρων δῆλοι: κερμάτων ἐκείνων, ὅτινα, τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ βάρους πάντα, φέρουσι τὸν αὐτὸν τύπον, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους κεφαλὴν γυναικείαν πρὸς τὰ δεξιὰ ἐν κατατομῇ ἐστραμμένην, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου στέμμα μετὰ θυρεοῦ, φέροντος τρεῖς κρίνους. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα τὰ εἰς τὴν ὅλην αὐτῶν ἀποβλέποντα καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἐξ οὐ προῆλθον, καὶ τὴν χρῆσιν, δι' ἣν προωρίσθησαν, καὶ τὰ τῆς γηγενετήτος η μή, ἄλλοις δέδοται νὰ ἔξετάσωσιν. Εἰς ἐμὲ παράδοξοι εράνησαν πολὺ αἱ ἐπ' αὐτῶν λατινικαὶ ἐπιγραφαὶ, ἐξ ὧν ἴσως ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἡδύνατο νὰ ἔξαχθῃ τι ὡς πρὸς τὸν σκοπόν, δι' ὃν προωρίσθησαν. Διὰ τοῦτο οὐχὶ ἀσκοποῦ καὶ τὴν περισταλογὴν τούτων ὑπολαβών, ἐπειδὴ πολλὰ τοιαῦτα εἰδον, ἐθεώρησα καλὸν νὰ μεταδώσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἔστιας, ὅσοι δὲν εἶδον τοιαῦτα, η δὲν ἤκουσάν τι περὶ αὐτῶν.

"Οσα, μέχρι τοῦδε εἶδον, ὡν ἔνια ἐδήμοσιεύθησαν, οὐχὶ ὅμως μετὰ πάσης ἀκριβείας, φέρουσιν ὅπισθεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ θυρεοῦ τὴν χρονολογίαν, οὕτως ὥστε ἀνὰ δύο ἀριθμοὺς νὰ είναι ἔκτεινυμαμένοι ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Εἶναι δὲ τῶν ἑτῶν 1666, 1668 καὶ 1669 μόνον.

Τὰ τοῦ 1666 φέρουσιν ἔνθεν μέν:

HEC. EST. VIRTUTIS. IMAG. καὶ ὅπισθεν:
PER. TOTAM. ASIAM. CVRRENS.

επὶ ἄλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπάρχει η ἐπιγραφή:

LIV. MA. PRI. SP. COM. T. SOW. DOM. καὶ ὅπισθεν:

DNS. ADIVTOR. ET. REDEM. MEVS.
επὶ ἄλλων:

HEC. EST. VIRTUTIS. IMAGO. καὶ ὅπισθεν:
DEVS. MEVS. ET. OMNIA.

η ἐπὶ ἄλλων ἔμπροσθεν μὲν τὰ αὐτά, ὅπισθεν ὅμως:
BONITATIS. VNCIARVM. QVINQVE.

Τὰ τοῦ 1668 παρουσιάζουσι ποικιλωτέρους τύπους:
διότι ἄλλα μὲν ἔχουσι:

PVL CRA. VIRTUTIS. IMAGO. καὶ ὅπισθεν:
BONIT. VNCIARVM. QVATVOR,
ἄλλα καίτοι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους καὶ βάρους ἀντὶ

QVATVOR ἔχουσι QVINQVE,
ἄλλα ἔμπροσθεν μέν:

DE. PROCVL. PRAETIVM. EIVS καὶ ὅπισθεν:
TRAHIT. SVA. QVEMQVE. VOLVPTAS,
ἄλλα:

ANNA. LOV. DE. BOVRBON, καὶ ὅπισθεν:
PRINC. SOW. DE. DOMBES,
ἄλλα:

JVLIA. M. PRINCIP. CAMPY. καὶ ὅπισθεν:
GERMINA B. V. CENTVPLVM.

Τὰ δὲ τοῦ 1669 ἔχουσι μόνον τὰς ἐπιγραφάς:
MARC. FOSD. BONIT. VNC. QNQ καὶ ὅπισθεν:
INTER. SPINAS. CERVLEA. FLORENT.

Ο τύπος οὗτος ὑπάρχει καὶ ἐν νομίσμασι τοῦ 1668,
καὶ:

GRATOR. IN. PVL. VIRTVS καὶ ὅπισθεν:
BONITATIS. VNCIARVM. QVINQVE.

Τοιαύτη η ποικιλία τῶν ἐπιγραφῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὅμοιοσχήμων τούτων καὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου νομίσματων.»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

9 Φεβρουαρίου. Ἐν τῇ βουλῇ ὡμιλήσεν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Θ. Δηλιγιάννης, ἀπήντησε δὲ ὁ πρωθυπόουργός κ. Τρικούπης, ἀλλ ἡ συζήτησις δὲν ἔληξεν.

11 Φεβρουαρίου. Ἡ ἀπόκρεως παρῆλθεν ἄνευ ἐκτάκτου ζωηρότητος καὶ εὐθυμίας, εἰς τοῦτο δὲ συνέτειν καὶ ὁ επικρατῶν χιονώδης καιρός.

12 Φεβρουαρίου. Ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας ἀφίκετο στήμερον τὴν πρώτην εἰς Πάτρας καὶ ἀνεῳρησεν εὐθὺς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Παραμείνας ἐπ' ὅλιγον ἐν τῷ Ἰσθμῷ Κορίνθου καὶ ἐπιθεωρήσας τὰς γενούμενας ἐργασίας, αφίκετο εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν ἑσπέραν καὶ κατέλυσεν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας. Ὁ διάδοχος ταξίδευεν ὅλως ἀνεπισήμως. — Ἀπεστάλησαν φύλλα πορείας πρὸς τοὺς ἐφέδρους οἵτινες ἐκλήθησαν ὅπως μετατραχωσι τῶν μεγάλων εἰρηνῶν γυμνασίων. Ως τόπος τῶν γυμνασίων πιθανῶς δρίζεται ἡ πεδιάς τοῦ Ἀγρινίου. — Αἱ κυριώτεραι ἐλληνικαὶ τράπεζαι συνενογθεῖσαι ἀπεφάσισαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἔργους Ἐλληνικῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταίριας.

13 Φεβρουαρίου. Εἰς τὸ διάδοχον τῆς Ἰταλίας ἀνελθόντα πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ βασιλεὺς ἐνεχείρισε τὸν ἐλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

14 Φεβρουαρίου. Ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας ἐπεσκέψθη τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα τῶν Αθηνῶν.

ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Τὰ διδακτικά πορίσματα τῆς Ἰστορίας τοῦ Ἐλληνικοῦ "Εθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.

Τὸ ἔργον τοῦτο σύγκειται ἐκ πεντήκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, τιμᾶται δραχμῶν δώδεκα, καὶ εἰνε ἐτοιμον πρὸς ἔκδοσιν. Ἄλλ, ἡ ἐκτύπωσις δὲν θέλει ἀρχίσει εἰμὶ σταγές ἐγγραφῶν συνδρομαὶ δυνάμεναι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν δαπάνην αὐτῆς. Οἱ συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Γ. Κασόνη. Καὶ οἱ ἔκτος δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ διαβιβάζωσι τοὺς καταλόγους αὐτῶν εἰς τὸν ἐκδότην. Σημειωτέον δὲτο συγγραφεὺς δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἐκλογήν καὶ τὴν σύνοψιν τῶν γεγονότων, ἀλλ καὶ διώρθωσεν οὐκ ὅλιγα τούτων, ήμαρτημένων ἐν τῇ μεγάλῃ ἴστορίᾳ αὐτοῦ.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Διὰ τὸν τριχοφάγον τίς γνωρίζει φάρμακον κατάλληλον;

Αθήνησι
· Η συνήθεια τῶν ἐπισκέψεων πόθεν ἔχει τὴν ἀρχήν;
Πάτρας

Γ. Γ. · Ανδ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

· Επιγραφὴ ἐξοχικῆς οἰκίας.
Εὔθουσια τὰ καλά.

Δηξούριον

· Εἴω λύπαις, συμφοραῖς,
μέσα γέλοια καὶ χαραῖς.

Περίσσεια
Τὸ σπίτι μου.

Δ.

· Μακρὰν ἀπὸ τῆς γώρας τῇ Ναυράδᾳ.
Ποστ καπνολόγοι γύρουν νύτες, μέρα.

Κεφαλληνία
Καὶ κεφαλὴν τὰ στήθη σου ἀέρια.

Εγώ

· Τ. Λ. · Ενθυμοῦ τὴν Ἐλλάδα.

Γ. Ν. Κ?